

عنوان مقاله:

آسیب شناسی کیفی آموزش دین و زندگی دوره متوسطه دوم از نظر متخصصان و دبیران درس دین و زندگی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای آموزش و یادگیری، دوره 19، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

هاجر عاشوری نالکباشری - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: بررسی ها نشان می دهد، تربیت دینی دانش آموزان، در صورتی که از آموزه های الهی و برنامه ای کامل و جامع جهت پرورش تمام ابعاد وجودی متری، برخوردار باشد، می تواند ضامن سعادت فرد و جامعه گردد؛ اما در این راستا آسیب هایی وجود دارند که مانع تحقق این مهم می شود. مسئله ی پژوهش حاضر این است که آسیب های کیفی مربوط به آموزش دین و زندگی در آموزش و پرورش را شناسایی نماید. روش: پژوهش حاضر یک تحقیق اکتشافی است که با روش کیفی و تحلیل محتوای کیفی انجام شده است. این روش، با استفاده از مصاحبه نیمه ساختار یافته و با تحلیل محتوای کیفی ۱۳ مصاحبه، از خبرگان حوزه آموزش با تمرکز بر درس دین و زندگی تا اشباع نظری صورت پذیرفت. در این راستا با شناسایی ۲۸۶ مولفه و کد گذاری این مولفه ها به ۲۲ مقوله و در نهایت ۹ کد محوری دانش آموزان، شیوه تدریس، کتب درسی، الگوهای اجتماعی، والدین، آموزش و پرورش، معلم و فضای مجازی شناسایی گردید. نتایج: تحقیق حاضر باهدف شناسایی آسیب های موثر بر آموزش دین و زندگی در آموزش و پرورش است. نتایج نشان می دهد شیوه تدریس، به عنوان موثرترین آسیب و با اختلاف قابل توجهی به ترتیب فضای مجازی، والدین، آموزش و پرورش و الگوهای اجتماعی از آسیب های موثر در تدریس دین و زندگی در آموزش و پرورش بوده اند و کمترین آسیب عامل دانش آموزان بوده است. بحث و نتیجه گیری: تجربه سال ها تدریس مستقیم درس دینی با عناوین و اسامی مختلف و متمرکز بر محتوای همسان، تکراری و حجیم نشان از عدم موفقیت قابل قبول در کیفیت تدریس می شود. پیشنهاد برای جلوگیری از آسیب های فوق، تدریس پنهان به عنوان بهترین شیوه تدریس درس دین و زندگی است.

کلمات کلیدی:

درس دین و زندگی، آموزش پنهان، شیوه تدریس، آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1785706>

